

БЕЛІЙ Вілен Вікторович (22. 05. 1925, Ленінград, нині Санкт-Петербург — 29. 01. 2020, м. Арад, Ізраїль) — мовознавець, поет. Доктор філологічних наук (1984), професор (1986). Учасник 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР. Закінчив Київський університет імені

Т. Шевченка (1951). Працював викладачем Української сільськогосподарської академії (Київ, 1951—57); завідувачем кафедри іноземних мов Мордовського університету (Саранськ, 1958—62), Полтавському педагогічному інституті (1962—74) та Вінницького політехнічного університету (1974—99). Досліджував питання методології лінгвістики, дескриптивної лінгвістики, історії американської лінгвістичної думки. Автор збірок поезій «Ничто и нечто» (2011), «Ложь и правда — жизни нашей сфера» (2016).

Основні праці

Общеметодологические и философские основы американского дескриптивизма. Москва, 1973; Американская дескриптивная лингвистика // Филос. основы заруб. направлений в языкознании. Москва, 1977; A. Murray's conception of glottogenesis and N. Marr's Japhetic doctrine // Studies in the History of Language Sciences. Amsterdam. 1995. Vol. 73; Rafinesque's Linguistic activity // Anthropological Linguistic. Bloomington, 1997. Vol. 39, № 1; Profiles of Rafinesko. Knoxville, 2003.

Б. В. Хоменко

Бібліографічний опис:

Белый Вілен Вікторович / Б. В. Хоменко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40024>. — Останнє поновлення : 2026.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).